خبر

در پی برگزاری انتخابات روی داد:

پیروزی حزب راست افراطی در اسپانیا

● از زمان پایان حکومت دیکتاتوری فرانکو در اسپانیا برای نخستین‌بار یک حزب راست افراطی وارد پارلمان یکی از مناطق این کشور شد. به گزارش بی‌بی‌سی، حزب «واکس» موفق شد در انتخابات منطقه‌ای در منطقه اندلس با به‌دست‌آوردن ۱۲ کرسی پارلمان منطقه خودمختار اندلس فراتر از انتظارات به پیروزی برسد. پیش‌بینی می‌شد این حزب ملی‌گرا بتواند فقط پنج کرسی به دست آورد.سیاست‌های سخت‌گیرانه در قبال مهاجرت و همچنین مخالفت با جدایی‌طلبان کاتالونیا از دلایل موفقیت این حزب است که می‌تواند آینده سیاسی اسپانیا را تغییر دهد. بااین‌حال، همچنان حزب حاکم سوسیالیست توانست با ۳۳ کرسی پیشتاز این انتخابات باشد. هرچند با ازدست‌دادن ۱۴ کرسی، اکثریت خود را در پارلمان از دست داد؛ بدین‌ترتیب احتمالا سوسیالیست‌ها با حزب چپ‌گرای پودموس ائتلافی مقابل راست‌گرایان تشکیل خواهند داد. پیروزی حزب واکس در انتخابات اندلس در پی رشته پیروزی‌های احزاب ملی‌گرا و پوپولیست در اروپا به دست آمده است. بسیاری گمان می‌بردند که با توجه به حکومت دیکتاتوری فرانکو که هنوز پیامدهای آن کمابیش در جامعه دیده می‌شود، راست‌گرایان افراطی راه به سیاست اسپانیا نخواهند یافت.در پی پیروزی حزب واکس، مارین لوپن، رهبر ملی‌گرایان فرانسه در توییتی پیروزی آنها را تبریک گفته است.اندلس در جنوب اسپانیا، وسیع‌ترین و پرجمعیت‌ترین منطقه اسپانیاست که نرخ بی‌کاری بالایی دارد. این منطقه باتوجه به نزدیک‌بودنش به آفریقا، محل اصلی ورود مهاجران است. به گزارش روزنامه ال‌موندو، انتخابات منطقه‌ای می‌تواند بر پدرو سانچز، نخست‌وزیر جدید اسپانیا، تاثیر بگذارد و موجب تضعیف حزب سوسیالیست و دولت او شود. ممکن است افزایش فشارها بر آقای سانچز که فقط پنج‌ماه است دولت را در اختیار دارد، باعث شود او مجبور به اعلام برگزاری انتخابات زودرس شود.حزب واکس در سال ۲۰۱۴ بنیاد گذاشته شد و برای ورود به عرصه سیاست اسپانیا دوره سختی را گذراند. این حزب که به عنوان حزب راست افراطی و پوپولیست شناخته می‌شود، سیاست‌های ضدمهاجرت و ضداسلام دارد. اما سانتیاگو آباسکال، رهبر این حزب، معتقد است که محبوبیت اخیر این حزب به دلیل این است که «در مسیر آنچه میلیون‌ها اسپانیایی فکر می‌کنند، قدم برمی‌دارد». در انتخابات‌های اخیر در بیشتر کشورهای اروپایی، احزاب راست افراطی پیروزی‌های چشمگیری به دست آورده‌اند و حتی در برخی موارد مانند ایتالیا دولت را هم در اختیار گرفته‌اند. اسپانیا از معدود کشورهای اروپایی بود که تا پیش از این، راست‌گرایان افراطی جایی در دولت و حکومت نداشتند؛ بنابراین پیروزی حزب واکس در اندلس نقطه عطفی در سیاست این کشور است و می‌تواند نقش مهمی در تغییر مسیر آن داشته باشد.

دولت فرانسه در پی گفت‌وگو با جلیقه‌زردها

● امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، پس از تظاهرات خشونت‌آمیز جنبش «جلیقه‌های زرد» در پاریس و دیگر شهرهای فرانسه از ادوار فیلیپ، نخست وزیر این کشور، خواست که با نماینده این جنبش گفت‌وگو کند. به گزارش دویچه‌وله، کاخ الیزه در بیانیه‌ای اعلام کرد امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، از ادوار فیلیپ، نخست‌وزیر این کشور، خواسته است که با نمایندگان جنبش «جلیقه‌های زرد» و همچنین نمایندگان احزاب موجود در پارلمان این کشور درباره ناآرامی‌های اخیر دیدار و گفت‌وگو کند.مکرون پس از بازگشت از کنفرانس گروه ۲۰ در آرژانتین هنوز به‌طور مستقیم درباره تظاهرات و خشونت‌ها در فرانسه نظرش را اعلام نکرده است. مکرون در کنفرانس گروه ۲۰ در آرژانتین خشونت‌ها در کشورش را محکوم کرد. او در بوئنوس آیرس، پایتخت آرژانتین، دراین‌باره گفت: «من اعتراض‌ها را می‌پذیرم. من همیشه به سخنان مخالفان گوش می‌دهم، اما هیچ‌گاه خشونت را نخواهم پذیرفت».مکرون همچنان افزود: «هیچ دلیلی حمله به نمایندگان دولت، ویرانی فروشگاه‌ها، تهدید عابران و خبرنگاران را توجیه نمی‌کند؛ کسی که این‌چنین خشونت‌طلب است درپی تغییر نیست، بلکه خواستار هرج‌ومرج است». دو هفته از شروع اعتراضات خشن در پاریس و دیگر نقاط فرانسه می‌گذرد. خشم و خشونت معترضان به‌شدت افزایش یافته است. بانک‌ها و فروشگاه‌ها در شانزه‌لیزه مورد حمله معترضان قرار گرفته‌اند. روز شنبه خشونت و خشم معترضان در پاریس و دیگر نقاط فرانسه ابعاد جدیدی یافت. بنژامن گریوو، سخنگوی دولت فرانسه، یکشنبه تظاهرات خشن روز شنبه پاریس را «بدترین تظاهرات» دهه اخیر این کشور ارزیابی کرد.ادوار فیلیپ، نخست وزیر فرانسه، نیز گفته است که چنین سطحی از خشونت در ناآرامی‌ها به‌ندرت در فرانسه اتفاق افتاده و این میزان خشونت او را شوکه کرده است. روز شنبه معترضان با حمل مفتول‌های آهنی دست به تظاهرات زده بودند. گفته می‌شود که نیروهای وابسته به جریان پوپولیستی جبهه ملی و همچنین شماری از نیروهای چپ افراطی نیز در اعتراضات خشونت‌آمیز فرانسه شرکت دارند.

عکس: Gettyimages

قصد برنی سندرز برای شرکت در انتخابات ۲۰۲۰

بازگشت شورشی تنها

«یک شورشی کم‌اقبال» شاید بهترین توصیف برای برنی سندرز، سناتور سالخورده ایالت ورمونت باشد. این سناتور سرشناس اکنون قصد دارد کمپینی دیگر برای انتخابات ریاست‌جمهوری تشکیل دهد. مشاوران این سناتور ۷۷ساله و سوسیالیست، پیش‌بینی می‌کنند او در حال برنامه‌ریزی برای تشکیل کمپینی بزرگ‌تر از کمپین انتخاباتی سال ۲۰۱۶ است. سندرز که در رقابت انتخاباتی درون‌حزبی دموکرات‌ها به سود هیلاری کلینتون کنار رفت، به نظر می‌رسد این بار هم برای کاندیداتوری نهایی با کلینتون به رقابت خواهد پرداخت. هیلاری کلینتون، وزیر خارجه سابق آمریکا، به‌تازگی اعلام کرده است قصد دارد با حضور در رقابت‌های انتخاباتی، شانس خود را برای ورود به کاخ سفید برای سومین‌بار بیازماید. در کنار هیلاری کلینتون، از الیزابت وارن، سناتور ایالات ماساچوست، کوری بوکر، سناتور نیوجرسی و کاملا هریس، سناتور کالیفرنیا، به‌عنوان نامزدهای احتمالی حزب دموکرات در رقابت‌های درون‌حزبی انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ یاد می‌شود. این در حالی است که در انتخابات میان‌دوره‌ای اخیر کنگره نیز چهره تازه‌ای در اردوی دموکرات‌ها ظهور کرد. بتو اورورک که در رقابتی میلی‌متری کرسی سناتوری ایالت تگزاس را به تد کروز جمهوری‌خواه واگذار کرد، به چهره‌ای محبوب میان دموکرات‌ها تبدیل شده است.

برنی سندرز در حالی برای حضور در انتخابات ۲۰۲۰ و رقابت با دونالد ترامپ برنامه‌ریزی می‌کند که به گفته برخی از مشاورانش، سن‌وسال بالای سندرز می‌تواند باعث ناکامی دوباره او در راهیابی به کاخ سفید شود. برت کوهن، یکی از سناتورهای سابق ایالت نیوهمپشایر که از حامیان سندرز به شمار می‌آید، با اشاره به سن بالای سندرز می‌گوید: «با اینکه دونالد ترامپ و هیلاری کلینتون هم تفاوت سنی چندانی با سندرز ندارند، اما نکته مهم درباره او این است که سن بالای او می‌تواند مانعی برای حضور دودوره‌ای سندرز در کاخ سفید باشد. با وجود این، درحال‌حاضر نباید تمرکز زیادی روی این موضوع داشته باشیم». با وجود اینکه کوهن از ریاست‌جمهوری سندرز حمایت می‌کند، اما گفته قصد ندارد برای دومین‌بار در کمپین انتخاباتی او مشارکت داشته باشد. تمایل‌نداشتن تعدادی از همراهان سندرز در کمپین انتخابات ۲۰۱۶ برای همراهی مجدد با او، نشان از بروز شکاف در جبهه حامیان این سناتور ایالت ورمونت است.

بر اساس اظهارات مشاوران این سناتور، تصمیم‌گیری نهایی برای شرکت در انتخابات هنوز از سوی سندرز صورت نگرفته است، اما نزدیکان این سوسیالیست‌دموکرات ۷۷ساله معتقدند سن‌وسال بالا موجب دلسردی او نشده است و او برای بار دوم گزینه ریاست‌جمهوری را بررسی می‌کند. در روزهای گذشته، مشاوران نزدیک برنی سندرز در ورمونت حضور یافتند تا آخرین رایزنی‌ها را برای شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری انجام دهند و این‌گونه به نظر می‌رسد که سندرز تصمیم قطعی خود را برای شرکت در انتخابات ۲۰۲۰ اتخاذ کرده است.

جف ویور که در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ مدیر کمپین انتخاباتی سندرز بود، یکی از نقاط قوت این سناتور ایالت ورمونت را افزایش محبوبیتش در دوره ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ می‌داند. ویور با اشاره به توانایی برنی سندرز در جمع‌آوری کمک‌های مردمی گفت: «اگر سندرز تصمیم قطعی برای حضور در انتخابات بگیرد، این بار به‌عنوان یک نامزد پیشرو یا یکی از نامزدهای پیشرو وارد عرصه انتخابات خواهد شد و بر همین اساس، باید انتظار داشته باشیم کمپین بسیار بزرگ‌تری نسبت به کمپین انتخاباتی ۲۰۱۶ تشکیل شود». برنی سندرز از سال ۲۰۰۷ سناتور ایالت ورمونت در سنای آمریکاست و با پیروزی در انتخابات میان‌دوره‌ای سنا در ایالت ورمونت، همچنان سناتور این ایالت کوچک در شمال‌شرق آمریکا باقی می‌ماند.

سندرز در کمپین انتخاباتی سال ۲۰۱۶، بهداشت و درمان و سیاست‌های اقتصادی را در صدر اولویت‌های خود قرار داده بود. این بار هم جین اومرا، همسر برنی سندرز، می‌گوید با توجه به روندی که دونالد ترامپ در پیش گرفته است، همچنان بهداشت و درمان و اقتصاد نیاز به توجه ویژه‌ای دارند و «ایده‌های مترقی سندرز» می‌تواند تحولی اساسی در این دو حوزه مهم و تأثیرگذار ایجاد کند. بااین‌حال همسر سندرز به این نکته نیز اشاره می‌کند که لازم است به مباحثی ازجمله تغییرات اقلیمی، مسکن ارزان و بدهی دانشجویان هم توجه بیشتری نسبت به دوره‌های قبل شود. با وجود این، یکی از انتقادهایی که به سندرز وارد می‌شود، این است که با وجود ارائه سیاست‌هایی مشخص در حوزه داخلی، در حوزه سیاست خارجی هیچ طرح و برنامه مشخصی ندارد.

جین اومرا سندرز درباره نامزدی همسرش تردیدهایی هم دارد. توانایی برنی سندرز در مناظره‌های انتخاباتی یکی از این تردیدهاست. در رقابت‌های درون‌حزبی دموکرات‌ها در سال ۲۰۱۶، یکی از نقاط ضعف او همین مناظره‌ها بود. سندرز نتوانست مانند هیلاری کلینتون در مناظره‌ها جلب‌توجه کند. این بار هم این نگرانی وجود دارد که او به‌عنوان نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ نتواند عملکرد خوبی در مناظره‌ها داشته باشد و در نهایت چهره دیگری از اردوی دموکرات‌ها به رقابت نهایی با ترامپ بپردازد. با این وجود، جین اومرا سندرز معتقد است برنی سندرز تنها کاندیدایی است که قادر به شکست‌دادن دونالد ترامپ خواهد بود؛ «مهم‌ترین نکته کمپین انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ در میان دموکرات‌ها، این است که کدام نامزد این حزب می‌تواند دونالد ترامپ را شکست دهد. به نظرم این هدف اساسی تمام نامزدهای حزب دموکرات است. برنی سندرز این قابلیت را دارد تا ترامپ را شکست دهد. در سال ۲۰۱۶ هم تمام نظرسنجی‌ها حاکی از آن بود که سندرز می‌توانست دونالد ترامپ، نامزد جمهوری‌خواهان را شکست دهد».

خصوصی‌سازی دزدی است

آندرس مانوئل لوپز اوبرادور* . ترجمه: سودابه رخش

عکس: Gettyimages

سیاست غارتگری از منظر رفاه عمومی فاجعه‌ای تمام‌عیار بوده است. در امور اقتصادی و اجتماعی به جای پیشرفت پسرفت کرده‌ایم. ولی چندان هم عجیب نیست: این الگو به خودی خود به نفع اقلیت کوچکی از سیاست‌مداران فاسد و شرکت‌های بزرگ طراحی شده است. این الگو نه درصدد برطرف‌کردن نیازهای مردم است، نه جلوگیری از خشونت و درگیری؛ نه حکمرانی علنی و صادقانه. این الگوی درصدد انحصار دستگاه دیوان‌سالاری و انتقال مواهب عمومی به بخش خصوصی است، آن‌هم با این ادعا که بخش خصوصی رونق به بار می‌آورد.

نتیجه: نابرابری هولناک اجتماعی و اقتصادی. مکزیک یکی از کشورهایی است با بیشترین میزان اختلاف بین ثروت و فقر در جهان. طبق مقاله‌ای که سال ۲۰۱۵ خراردو اسکیول، استاد کالج مکزیک و فارغ‌التحصیل دانشگاه هاروارد، نوشته ۱۰ درصد مکزیکی‌ها کنترل ۶۴.۴ درصد درآمد ملی را در اختیار دارند، و یک درصد مالک ۲۱ درصد ثروت کشورند. ولی مهم‌تر از همه، نابرابری در مکزیک مشخصا در دوره نولیبرال بیشتر شده است. خصوصی‌سازی شکوفایش کرده.

در ضمن باید آمار پیش‌رو را هم در نظر بگیریم: در ژوییه ۱۹۸۸، وقتی کارلوس سولیناس با یک تقلب انتخاباتی به عنوان رئیس‌جمهور به مردم مکزیک تحمیل شد، تنها یک خانواده مکزیکی در فهرست ثروتمندترین مردم جهان مجله فوربس قرار داشت، خانواده گارسا سادا با دو میلیارد دلار ثروت. در پایان دوره لولیناس، ۲۴ مکزیکی به این فهرست اضافه شدند که ثروت‌شان روی‌هم‌رفته ۴۴میلیاردو صد میلیون دلار بود. تقریبا همه این ثروت را از شرکت‌ها، معادن و بانک‌های متعلق به مردم مکزیک دزدیده بودند. در سال ۱۹۸۸، مکزیک در رده بیست‌وششم فهرست کشورهایی با بیشترین تعداد میلیاردر قرار گرفت، سال ۱۹۹۴ به رده چهارم رسید، درست بعد از ایالات متحده، ژاپن و آلمان.

چیزی که عیان است نابرابری اقتصادی امروز بیشتر از دهه ۸۰ است و حتی شاید بیشتر از دوره‌های قبل‌تر، هرچند فقدان سند و مدرک دقیق چنین مقایسه‌هایی را دشوار می‌کند. اسکیول بر این نکته تأکید نمی‌کند که نابرابری در دوره سولیناس سربه‌فلک کشید، یعنی وقتی انتقال مواهب عمومی به بخش خصوصی در شدیدترین حالت خود بود. تحت حکمرانی سولیناس فاصله بین فقیر و غنی بیش از هر زمان دیگری شد. سولیناس پدرخوانده نابرابری مدرن مکزیک است.

پس روشن است که خصوصی‌سازی آن نوش‌دارویی نیست که هوادارانش می‌خواهند به خورد ما بدهند. که اگر بود اثرات مفید خود را تاکنون نشان داده بود. در این وضعیت رواست از حامیان نولیبرالیسم بپرسیم: مکزیکی‌ها چطور از خصوصی‌سازی نظام مخابراتی سود برده‌اند؟ آیا صرفا تصادفی است که سرویس تلفن و اینترنت مکزیک به‌لحاظ قیمت و کیفیت در رده هفتادم جهان و بسیار پایین‌تر از دیگر کشورهای عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی قرار دارد؟

مزیت اجتماعی انحصار رسانه‌ها چه بوده، جز برای ذی‌نفعان مستقیمش که با بی‌شرمی تمام نامزدهای اپوزیسیون را تخریب کرده‌اند و با حمایت از رژیم فاسد ثروت هنگفتی به جیب زده‌اند. دستاورد ما از خصوصی‌سازی شرکت ملی راه‌آهن مکزیک در سال ۱۹۹۵ چه بوده وقتی بیست‌واندی سال بعد این سرمایه‌گذاران خارجی هیچ خط آهن جدیدی نساخته‌اند، و می‌توانند هر طور که بخواهند برای حمل‌ونقل نرخ تعیین کنند؟

نفع ما از اجاره ۲۴۰ میلیون آکر زمین [هر آکر حدود چهار هزار مترمربع است]، ۴۰ درصد از کشور (کل مکزیک ۴۸۲ میلیون آکر است)، برای استخراج طلا، نقره و مس چه بوده؟ دستمزد معدنچیان مکزیکی، به‌طور متوسط، شانزده برابر کمتر از معدنچیان ایالات متحده و کاناداست. میزان استخراج شرکت‌های فعال در این زمینه در طول پنج سال به اندازه استخراج امپراتوری اسپانیا طی سه قرن بوده است. هولناک‌تر آنکه، تا همین اواخر آنها این مواد معدنی را بدون پرداخت مالیات استخراج می‌کردند. خلاصه، ما در زمانه بزرگ‌ترین غارت منابع طبیعی تاریخ مکزیک به سر می‌بریم.

این سیاست ویرانگر هیچ نفعی به حال کشور نداشته است. آمار و ارقام می‌گویند که ما در ۳۰ سال گذشته پیشرفتی نداشته‌ایم. برعکس، به‌لحاظ رشد اقتصادی حتی از کشور فقیری مثل هائیتی هم عقب‌تر افتاده‌ایم. تنها چیز ثابت رکود اقتصادی و بیکاری بوده که میلیون‌ها مکزیکی را به مهاجرت یا امرار معاش از راه اقتصاد غیررسمی سوق داده، البته اگر آنها را به جرم و جنایت نکشانده باشد. نیمی از جمعیت درگیر مشاغل بی‌ثبات‌اند.

واگذاری گسترده کشاورزی، فقدان شغل یا چشم‌انداز آموزشی برای جوانان‌مان، و افزایش بیش از پیش بیکاری، موجب ناامنی و خشونتی شده که جان میلیون‌ها نفر را گرفته است. الخاندور دسفاسیوکس، در مجله Mundo Ejecutivo گزارش می‌کند که «مؤسسه ملی آمار و جغرافیا و اداره ثبت ملی ناپدیدشدگان و درگذشتگان اعلام کرده بیش از ۱۷۵ هزار قتل و ۲۶هزارو ۷۹۸ مورد گم‌شدن افراد بین سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۵ گزارش شده است». آن‌طور که دسفاسیوکس می‌گوید «اگر به خانواده‌های این افراد فکر کنیم این خشونت بی‌شمار آدم دیگر را هم درگیر کرده».

به همین دلایل، با عقل جور درنمی‌آید گمان کنیم با همان رویکردهای سیاسی و اقتصادی شکست‌خورده نولیبرالی می‌توانیم به فساد پایان دهیم. برعکس، تا وقتی تغییری عمیق و پایدار در کار نباشد زوال مکزیک ادامه خواهد یافت. شرایط کنونی نمی‌تواند ادامه یابد و ما در آستانه فروپاشی کاملیم.

اقتصاد سیاسی امروز مکزیک بازتابی از شکست دوره پورفیریاتو در اواخر قرن نوزدهم [۱۹۱۱-۱۸۷۶] است، زمانی که رفاه اقلیتی معدود بالاتر از نیازهای اکثریت بود. همان تجربه شکست‌خورده به انقلاب مسلحانه انجامید. نیاز به سرنگونی الیگارشی احزاب حاکم قبلی و تیره و طایفه او هرگز تا این حد نبوده، درست مثل سرگذشت پورفیریو دیاز. ولی این‌بار به خشونت نمی‌افتیم، بلکه از طریق انقلاب وجدان، از طریق بیداری و سازماندهی مردم پوئبلو [ساکنان جنوب غربی ایالات متحده آمریکا]، مکزیک را از شر فسادی خلاص می‌کنیم که آن را می‌بلعد.

خلاصه کنیم: به‌جای دستور کار نولیبرالی که موجب تملک عده قلیلی می‌شود، باید اجماع جدیدی شکل دهیم که صداقت را به عنوان راه و رسم زندگی و حکمرانی در اولویت قرار دهد، و همه آن ثروت عظیم مادی، اجتماعی و اخلاقی را بازیابیم که زمانی از آنِ مکزیک بود. ما هرگز نباید حرف‌های دویست سال پیش خوزه ماریا مورلوس [نویسنده و کشیش انقلابی مکزیک در قرن هجدهم] را فراموش کنیم: «هم فقر و هم اسراف را کاهش دهید».

باید اطمینان حاصل کنیم که دولت دموکراتیک، با ابزارهای قانونی، ثروت مکزیک را به طور برابر توزیع کند، منوط به این فرض که رسیدگی برابر نمی‌تواند بدون دسترسی برابر وجود داشته باشد، و عدالت یعنی بیشتردادن به کسانی که کمتر دارند.

*رئیس‌جمهوری جدید مکزیک

منبع: ژاکوبن

رویداد

انتقال حوثی‌های زخمی به عمان

● ائتلاف تحت رهبری عربستان که در یمن می‌جنگد اجازه داده گروهی از حوثی‌های زخمی با یک هواپیمای سازمان ملل منتقل شوند. قرار است ۵۰ نیروی حوثی از صنعا پایتخت این کشور به عمان منتقل شوند.

وعده بزرگ ترامپ به اون

● مون جائه‌این، رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی به‌نقل از دونالد ترامپ، همتای آمریکایی‌اش گفت در صورت غیراتمی‌شدن پیونگ‌یانگ، هرآنچه به رهبر کره شمالی وعده داده شده، در اختیار او قرار می‌گیرد.

تهدید به سبک اردوغان

● رجب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه تأکید کرد که اگر فرصت پاسخ‌گویی به محمد بن‌سلمان درباره قتل خاشقجی در جریان نشست سران گروه ۲۰ دست می‌داد، بی‌هیچ تردیدی با تمامی ادله رودرروی او قرار می‌گرفت.

آغاز سفرهای منطقه‌ای خلیل‌زاد

● وزارت خارجه آمریکا در بیانیه‌ای اعلام کرد که زلمای خلیل‌زاد، نماینده ویژه آمریکا برای صلح افغانستان از یکشنبه به منظور پیگیری روند صلح افغانستان سفر خود به پاکستان، افغانستان، ازبکستان، ترکمنستان، بلژیک، امارات متحده و قطر را آغاز کرده است. این سفر تا بیستم دسامبر ادامه می‌یابد.

دیدار نتانیاهو و پمپئو در بروکسل

● دفتر نخست‌وزیری اسرائیل در بیانیه‌ای اعلام کرد که بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل با مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا در بروکسل دیدار کرد.

ازسرگیری روابط موریس با قطر

● کشور موریس که پیش‌تر در حمایت از کشورهای تحریم‌کننده قطر روابطش را با دوحه قطع کرده بود، با اعزام سفیر خود روابط با قطر را از سر گرفت. وزارت خارجه قطر اعلام کرد که احمدحسن الحمادی، دبیرکل این وزارتخانه استوارنامه «راشد علی صوبیدار»، سفیر جمهوری موریس را دریافت کرد.

اعتراض گرجستانی‌ها به نتایج انتخابات

● هزاران نفر از مردم گرجستان در تفلیس علیه نتایج انتخابات ریاست‌جمهوری در این کشور به خیابان‌ها آمدند. به گزارش ایسنا، به‌نقل از خبرگزاری رویترز، گریگول واشادزه، رقیب شکست‌خورده در انتخابات اخیر ریاست‌جمهوری اعلام کرده بود که احزاب اپوزیسیون نتایج انتخابات را قبول نداشته و این مسئله را به دادگاه ارجاع خواهند داد.

نامه ترامپ به عمران‌خان

● دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا در نامه‌ای به نخست‌وزیر پاکستان خواستار کمک اسلام‌آباد در حل آشفته‌بازار افغانستان و آوردن رهبری طالبان به پای میز مذاکره شد.

شرکت ملی نفت ایران
شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص)

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه‌گران
تجدید مناقصه شماره م.ع.پ/۹۶/۰۳۰
نوبت اول
شماره مجوز ۱۳۹۷.۴۵۴۳

شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص) در نظر دارد انجام موضوع مناقصه را با در نظر گرفتن شرایط کلی ذیل به پیمانکار واجد شرایطی واگذار نماید:

الف) نوع فراخوان: مناقصه عمومی ارزیابی کیفی مناقصه‌گران /یک مرحله‌ای

ب) نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار: تهران - خیابان پاسداران -بالاتر از برج سفید -خیابان شهید حجت سوری - پلاک ۱۱- شرکت پایانه های نفتی ایران (سهامی خاص)

ج) موضوع مناقصه: احداث آبراه و تعریض انتهای بلوار شهداء جزیره خارک

د) نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار (شرکت در مناقصه) به مبلغ **۲۳۶,۵۲۱,۰۰۰ ریال** حسب آئین نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیئت محترم وزیران و همچنین تضمین انجام تعهدات در صورت برنده شدن به میزان **ده درصد** نرخ پیشنهادی برنده مناقصه ، ضمنا ضمانت نامه های صادره می بایست مطابق فرمت های نمونه پیوست آئین نامه مذکور ارائه گردد، لذا این شرکت از پذیرش ضمانت نامه هایی که فاقد شرایط فوق باشد معذور بوده و هیچگونه مسئولیت و تعهدی در این خصوص ، نخواهد داشت.

ه) محل، مدت زمان اجرای خدمات و برآورد کارفرما: محل اجرای پروژه جزیره خارک و مدت زمان اجرای پروژه ۶ ماه شمسی و دوره نگهداری ۱۰ ماه شمسی می باشد. برآورد تخمینی کارفرما برابر با مبلغ ۴,۷۳۰,۴۱۶,۶۶۹(چهار میلیارد و هفتصد و سی میلیون و چهارصد و شانزده هزار و ششصد وشصت و نه) ریال می‌باشد.

و) مدت اعتبار پیشنهاد: مدت اعتبار پیشنهاد از تاریخ ارایه پیشنهاد مالی به مدت سه ماه شمسی که این مدت قابل تمدید تا سی روز دیگر می‌باشد. کارفرما در رد و یا قبول مدارک مناقصه گران در تمام مراحل اختیار تام خواهد داشت.

ز) نوع گواهی تایید صلاحیت پیمانکاری: داشتن حداقل رتبه ۵ در رشته ابنیه وساختمان از سازمان برنامه و بودجه .

ح) زمان، مهلت و نشانی دریافت اسناد ارزیابی کیفی :

۱- مهر و امضاء ذیل تمام اسناد مناقصه توسط صاحبان مجاز مناقصه گران الزامی بوده و در صورت عدم رعایت موضوع، کارفرما از قرائت نرخ پیشنهادی ایشان خودداری به عمل خواهد آورد و در این صورت آن مناقصه گر حق هر گونه ادعا واعتراضی را از خود سلب و ساقط می نماید.

۲- در صورتی که هر یک از مناقصه گران تمایل به استفاده از مهر امضا داشته باشند می بایست موضوع استفاده از مهر امضا و در حکم اصل بودن آن را توسط صاحبان مجاز امضای خود طی نامه رسمی اعلام نموده و نامه را همراه با سایر اسناد در پاکت (ب) ارائه نمایند .

۳ - کلیه مناقصه‌گران واجد شرایط می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی نوبت دوم به مدت ۱۴ روز به سایت اینترنتی شرکت پایانه‌های نفتی ایران به آدرس www.iotco.ir قسمت امور پیمانها مراجعه و نسبت به دریافت معیارهای ارزیابی کیفی مناقصه گران اقدام نموده و ضمن تکمیل ، مهر و امضای آن‌ها و الصاق مستندات مربوطه و سایر اسناد، مدارک و گواهینامه های ذکر شده در آگهی و سایت پیش گفته ، نسبت به تحویل مدارک مذکور به کمیته فنی بازرگانی مناقصه گران اقدام نمایند. بدیهی است کلیه مناقصه گران، باید مدارک تکمیل شده ارزیابی کیفی را حداکثر تا ساعت ۱۶ آخرین روز انقضای ۱۴ روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم ، به کمیته فنی بازرگانی مناقصه گران تحویل دهند. همچنین مناقصه‌گران می توانند جهت رویت آگهی به سایت‌های http://iets.mporg.ir ، WWW.SHANA.IR و www.iotco.ir مراجعه نمایند.

۴ - جهت تحویل مدارک (ارائه اصل فرمهای تکمیل شده ارزیابی و مدارک مورد نیاز در این فراخوان به صورت یک فایل PDFشده بر روی یک CD) به تهران - خیابان پاسداران- بالاتر از برج سفید -خیابان شهید حجت سوری - پلاک ۱۱- شرکت پایانه های نفتی ایران (سهامی خاص)-طبقه همکف کمیسیون مناقصات - تلفن ۸۸۵۳۴۵۲۴-۸۸۵۳۴۵۲۵ - ۰۲۱ مراجعه نمایند . بدیهی است به مدارک ناقص و مدارکی که به صورت فایل PDF ارائه نمی‌گردد ترتیب اثر داده نخواهد شد.کارفرما در رد و یا قبول مدارک مناقصه‌گران در تمام مراحل اختیار تام خواهد داشت.

روابط عمومی